

Ποτέ δε θα πειράξω, τα ζώα τα καημένα
Μην τάχα σαν κι εμένα κι εκείνα δεν
πονούν;
Θα τα χαϊδεύω πάντα, προστάτης τους θα
γίνω
ποτέ δε θα τ' αφήσω στους δρόμους να
πεινούν.
Σαν δεν μιλούν κι εκείνα κι ο λόγος αν
τους λείπει
Μήπως δεν νιώθουν λύπη δε νιώθουν και
χαρά;
Μήπως καρδιά δεν έχουν στα στήθη τους
κρυμμένη
Που τη χαρά προσμένει κι αγάπη
λαχταρά;
Ακόμη κι όταν βλέπω πως τα παιδεύουν
άλλοι,
Εγώ θα τρέχω πάλι με θάρρος σταθερό,
Θα προσπαθώ με χάρδια, τον πόνο τους να
γιάνω
Κι ό,τι μπορώ θα κάνω να τα παρηγορώ.

Ι. Πολέμης